

Daf Hayomi Michnayot

Dans un An, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

משניות מבוארות * מסכת ראש השנה פרק א

כ"ו סלול

פרק א ארבעה ימים בשנה. ראשי שנים כל אחד ראש השנה להענין המפורש, באחד בניסן ראש השנה למלכים מלכי ישראל שבזמן הבית היו רגליו מפני כבוד מלכות לכתוב בכל שטרותיהם שנת המלך, ואם המלך עמד בארז משהגיע ניסן כבר מנו שנה שניה, ולמה עשו תנקה זו, והתבאר שטרות יבולו וישנות ביחס אחד ועל זה זה השער, והא מוקדם בשנה והבן עמד פדיו, והסופר לא יזכור אם שלט המלך בחמשה עשר בארז בחמשה עשר, והוא יכתוב בחמשה עשר בשנה ראשונה, ומצא מקדים השטר בשנה, והבן שיעבוד הקדשות שלא ידון, ולקבלים יום שבו כל זה הפסח הוא ראשון לכל תאחר של קורנו, לדברי רבי שמעון שסובר שרק אם עברו שלש רגלים סדרון פסח, שבעות, וספוט, ולא הבאי נדון אז עבר א-בל תאחר, באחד בארז ראש השנה למעשר הבמה, שמכל עשר בהמות שיש לו צריך להפריש מעט אחד לקרון למזבח, וכשרו נאכל לבקיעים בקדשה, והתולדות באב זמן מעשר שלקו א בארז מהכתוב (ויבסי י"ד כ"ב) "עשר תעשר" וכתוב שנה שנה" ילפי אחד למעשר הבמה ואחד למעשר זרע, דאין מעשרין מבמה שטולדה בשנה זו על שנה אחרת, והא מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי שהוא אחר

מסכת ראש השנה

פרק א ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד בארז ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות, לנטיעה ולקדוה. באחד בשבט, ראש השנה לאילן, דכדרי בית שמאי. בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו. ב בארבעה פרקים העולם נדון, בפסח על התבואה, בעצרת על פרות האילן, בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו ככני מרון, שנאמר (תהלים לב) הוציאו יחד לבם, המבין אל כל מעשיהם. ובגן נדונין על המים: א על ששה חדשים השלוחין ויצאין, על ניסן מפני הפסח, על אב מפני התענית, על אלול מפני ראש השנה, על תשרי מפני תגנת המועדות, על כסלו מפני חגה, ועל אדר מפני הפורים. וכשהיה בית המקדש קיים, ויצאין אף על איך מפני פסח קטן: ד על שני חדשים מחללין את השבת, על ניסן ועל תשרי, שבהן השלוחין ויצאין לסורגא, ובהן מתקנין את המועדות. וכשהיה בית המקדש קיים, מחללין אף על כלו מפני תגנת הקרבן: ה בין שנה ושנה בעליל בני שלא נראה בעליל, מחללין עליו את השבת, רבי יוסי אומר, אם נראה בעליל, אין מחללין עליו את השבת:

פרות האילנות וחסה נקראת עץ, כמא דתנן שפמנו אכל אדם הראשון חסה היתה, בראש השנה באי בתשרי שהיא נקראת תחלת השנה כל באי העולם עוברין לפניו לפני הקב"ה, ככני מרון ככבשים, שבשעה שמעשרין מעבירין דרך פתח צר, שנאמר (תהלים לב, ט"ז) "הוציאו" שהוא הקב"ה רואה "יחד לבם" של כל באי העולם "המבין אל כל מעשיהם", ועל מזה כתיב (שם י"ז) "ממנו שבתו השמים אל כל ישיבי הארץ" דאפלו שרואה את כלו משגיח על כל אחד ואחד. ובגן הפסח נדונין על המים, כיון שאמרה תורה לנפש מים בחג על המזבח: א על ששה חדשים השלוחין של בית דין ויצאין להודיע לישראל גזילה שקדשו בית דין את החדש, ומהו מקדשיו על ידי הראיה שראו את הלכנה החדשה דכתיב (שמות י"ב, א) "החדש הזה" וקדשם שהם הלכנה בחודשה ויש חדשים שהם מלאים דהיינו לו יום וראש חדש הבא מתחיל ביחס ל"א ויש חדשים שהם חסרים דהיינו כ"ט יום וראש חדש ביחס לו, ולכן אחר שקדשו החדש יצאו להודיע יום ראש חדש ביחס לו או ביחס ל"א על ניסן מפני הפסח שבידעו מי חל הפסח שהוא בט"ו בניסן, והולכין השלוחין כל ימות השבוע עירי משבות, ועל גא השבועות אין צריחין לחלל בה' בספירת העמר, ויכול להיות בה' כסיון וברו יבדל חדש ניסן ואיך על אב יצאו להודיע מתי חל ראש

שנבחרו להתיישב בשדה, אף מעשר הבמה ראש השנה שלקו א' הוא א' אלו שהוא אחר שטולה, שהם מולדים עד חדש אב, רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי ראש השנה למעשר בהמה, דסברי דמה מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה הוא א' תשרי, באחד בתשרי ראש השנה לשנים דאם מונים למלכי עבר"ם מונים מאחד בתשרי, ולשמיטין ויובלות, משוננס תשרי של שנת השביעית אסור לתרוש ולרועז מיון שלהם א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה נטע אילן מ"ה יום קודם תשרי כשעור קליטת הוצר ט"ו, ולי של החשב שנה, מיון מתשרי שנה שניה לענין עקלה דכתיב (ויקרא י"ט ט"ז) "שלוש שנים יהיה קהל ערלת", דכל שלש השנים אסור לאכולהו מן הפירות, וליך שנה שנה מתשרי, וגמר השלש שנים מכיון שהוא עתה אילן נגמר שנתו בחמשה ימים כביט, שעה ראש השנה לאילן, ולקדוה של מעשרין וקדוה שלקוטו משנה זו על יקדוה שלקוטו בשנה הקודמת, וכן לענין מעשר שני שנת א' וב' ד' זה של שנת השמטה, ובג' ו' במקום מעשר שני מעשרין ומעשר עני, ותחלת השנה לענין לעבור ממעשר שני לענין וכן ממעשר עני לשני תי' א' תשרי ראש השנה לקדוה, באחד בשבט ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי, בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו ניסן ודצאו רוב גשמי שנה וכבר עלה השקר באילנות ומצאו האילנות והטיטן פרותיהם מעתה, לענין מעשר פרות שאין מעשרין פרות שחטנו ונאחזו קודם חמשה עשר שבט על אחר חמשה עשר שבט, וגם שמתמשה עשר שבטים מתחיל בשנה השלישית והששית של שבע שני שמטה שנת מעשר עני:

חדש מפני התענית שבתשעה בו, מפני שהוא חמור משאר תענית מפני שהכפילו בו צרות, על אלול היה השלוחין ויצאין שיעדע בגולה מתי יום לו אלול מפני ראש השנה שהיו עושין ביחס לו בו מספק שמא יקדשו יום לו, ושוב שנים היה אלול כ"ט יום על תשרי מפני תגנת המועדות, של יום כפור וסכות ושמיני עצרת שלא יהא לבם נוקפם שמא עברו את אלול, על כסלו מפני חגה, שהוא בכ"ה בו, ועל אדר מפני הפורים שהוא בי"ד לפורים, ובט"ו למקנפים וכשהיה בית המקדש קיים ויצאין אף על חדש איך, מפני פסח קטן שהוא בי"ד בו, שמי שהיה טמא או שהיה בדרך רחוקה בפסח היה צריך להקריב קרבן הפסח בי"ד באיך, ואן לא היה ויצאין על אב מפני ששלא היה מנעול: ויבא ויפין פי' הרמב"ם, ד) על שני חדשים שיש בהן תקון מועדות, מחללין העדים שבאין להעיד על ראת הלכנה את השבת, וכן התורה מחללין על כלו, ותקמינו גזר שלא לחלל השבת, אלא על ניסן ועל תשרי מפני שבהשלות ויצאין אחר שאמרו בית דין מקדשו, ואם לא יחללו את השבת יצאו השלוחים מאחור ויהיו מקריחין לילך ביחס אחר כביעית בית דין, מפני שבהן השלוחין ויצאין וסורגא דדרך סורגא ויהיו חולקין לבבל (תרי"ט) להודיע קביעת החדש, ובהם מתקנין את המועדות לידע יום שיעבדו ועל ידי שלוחין ויצאין ויכולו לטעות ביחס אחד, וכשהיה בית המקדש קיים שצריכין להקריב את הקרבנות מחללין את השבת אף על כלו כמצינו מן התורה, מפני תגנת הקרבן מוסף של ראש חדש שקרב אפלו בשבת דת שיקרב בזמנו: א בין שוראה בעליל למעלה מן הארץ הרבה, שהכל ואין אותה, בין שלא נראה בעליל שהיה יום מעון (תמ"א) שנקראה סמוך לארץ, שאינדימית ששם מקשה אותה ואיך נקט, מחללין אותה את השבת ויצאין שמא לא ראו אותה בירושלים, רבי יוסי אומר אם נראה בעליל כגלוי לעין כגלוי, כנראה ראו אותה גם בירושלים, ולכן אין מחללין עליו את השבת:

שנבחרו להתיישב בשדה, אף מעשר הבמה ראש השנה שלקו א' הוא א' אלו שהוא אחר שטולה, שהם מולדים עד חדש אב, רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי ראש השנה למעשר בהמה, דסברי דמה מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה הוא א' תשרי, באחד בתשרי ראש השנה לשנים דאם מונים למלכי עבר"ם מונים מאחד בתשרי, ולשמיטין ויובלות, משוננס תשרי של שנת השביעית אסור לתרוש ולרועז מיון שלהם א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה נטע אילן מ"ה יום קודם תשרי כשעור קליטת הוצר ט"ו, ולי של החשב שנה, מיון מתשרי שנה שניה לענין עקלה דכתיב (ויקרא י"ט ט"ז) "שלוש שנים יהיה קהל ערלת", דכל שלש השנים אסור לאכולהו מן הפירות, וליך שנה שנה מתשרי, וגמר השלש שנים מכיון שהוא עתה אילן נגמר שנתו בחמשה ימים כביט, שעה ראש השנה לאילן, ולקדוה של מעשרין וקדוה שלקוטו משנה זו על יקדוה שלקוטו בשנה הקודמת, וכן לענין מעשר שני שנת א' וב' ד' זה של שנת השמטה, ובג' ו' במקום מעשר שני מעשרין ומעשר עני, ותחלת השנה לענין לעבור ממעשר שני לענין וכן ממעשר עני לשני תי' א' תשרי ראש השנה לקדוה, באחד בשבט ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי, בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו ניסן ודצאו רוב גשמי שנה וכבר עלה השקר באילנות ומצאו האילנות והטיטן פרותיהם מעתה, לענין מעשר פרות שאין מעשרין פרות שחטנו ונאחזו קודם חמשה עשר שבט על אחר חמשה עשר שבט, וגם שמתמשה עשר שבטים מתחיל בשנה השלישית והששית של שבע שני שמטה שנת מעשר עני:

מסכת ראש השנה פרק ב

כ"ז סלול

פרק ב ארבעה ימים בשנה. ראשי שנים כל אחד ראש השנה להענין המפורש, באחד בניסן ראש השנה למלכים מלכי ישראל שבזמן הבית היו רגליו מפני כבוד מלכות לכתוב בכל שטרותיהם שנת המלך, ואם המלך עמד בארז משהגיע ניסן כבר מנו שנה שניה, ולמה עשו תנקה זו, והתבאר שטרות יבולו וישנות ביחס אחד ועל זה זה השער, והא מוקדם בשנה והבן עמד פדיו, והסופר לא יזכור אם שלט המלך בחמשה עשר בארז בחמשה עשר, והוא יכתוב בחמשה עשר בשנה ראשונה, ומצא מקדים השטר בשנה, והבן שיעבוד הקדשות שלא ידון, ולקבלים יום שבו כל זה הפסח הוא ראשון לכל תאחר של קורנו, לדברי רבי שמעון שסובר שרק אם עברו שלש רגלים סדרון פסח, שבעות, וספוט, ולא הבאי נדון אז עבר א-בל תאחר, באחד בארז ראש השנה למעשר הבמה, שמכל עשר בהמות שיש לו צריך להפריש מעט אחד לקרון למזבח, וכשרו נאכל לבקיעים בקדשה, והתולדות באב זמן מעשר שלקו א בארז מהכתוב (ויבסי י"ד כ"ב) "עשר תעשר" וכתוב שנה שנה" ילפי אחד למעשר הבמה ואחד למעשר זרע, דאין מעשרין מבמה שטולדה בשנה זו על שנה אחרת, והא מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי שהוא אחר

פרק ב ארבעה ימים בשנה. ראשי שנים כל אחד ראש השנה להענין המפורש, באחד בניסן ראש השנה למלכים מלכי ישראל שבזמן הבית היו רגליו מפני כבוד מלכות לכתוב בכל שטרותיהם שנת המלך, ואם המלך עמד בארז משהגיע ניסן כבר מנו שנה שניה, ולמה עשו תנקה זו, והתבאר שטרות יבולו וישנות ביחס אחד ועל זה זה השער, והא מוקדם בשנה והבן עמד פדיו, והסופר לא יזכור אם שלט המלך בחמשה עשר בארז בחמשה עשר, והוא יכתוב בחמשה עשר בשנה ראשונה, ומצא מקדים השטר בשנה, והבן שיעבוד הקדשות שלא ידון, ולקבלים יום שבו כל זה הפסח הוא ראשון לכל תאחר של קורנו, לדברי רבי שמעון שסובר שרק אם עברו שלש רגלים סדרון פסח, שבעות, וספוט, ולא הבאי נדון אז עבר א-בל תאחר, באחד בארז ראש השנה למעשר הבמה, שמכל עשר בהמות שיש לו צריך להפריש מעט אחד לקרון למזבח, וכשרו נאכל לבקיעים בקדשה, והתולדות באב זמן מעשר שלקו א בארז מהכתוב (ויבסי י"ד כ"ב) "עשר תעשר" וכתוב שנה שנה" ילפי אחד למעשר הבמה ואחד למעשר זרע, דאין מעשרין מבמה שטולדה בשנה זו על שנה אחרת, והא מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי שהוא אחר

פרק ב ארבעה ימים בשנה. ראשי שנים כל אחד ראש השנה להענין המפורש, באחד בניסן ראש השנה למלכים מלכי ישראל שבזמן הבית היו רגליו מפני כבוד מלכות לכתוב בכל שטרותיהם שנת המלך, ואם המלך עמד בארז משהגיע ניסן כבר מנו שנה שניה, ולמה עשו תנקה זו, והתבאר שטרות יבולו וישנות ביחס אחד ועל זה זה השער, והא מוקדם בשנה והבן עמד פדיו, והסופר לא יזכור אם שלט המלך בחמשה עשר בארז בחמשה עשר, והוא יכתוב בחמשה עשר בשנה ראשונה, ומצא מקדים השטר בשנה, והבן שיעבוד הקדשות שלא ידון, ולקבלים יום שבו כל זה הפסח הוא ראשון לכל תאחר של קורנו, לדברי רבי שמעון שסובר שרק אם עברו שלש רגלים סדרון פסח, שבעות, וספוט, ולא הבאי נדון אז עבר א-בל תאחר, באחד בארז ראש השנה למעשר הבמה, שמכל עשר בהמות שיש לו צריך להפריש מעט אחד לקרון למזבח, וכשרו נאכל לבקיעים בקדשה, והתולדות באב זמן מעשר שלקו א בארז מהכתוב (ויבסי י"ד כ"ב) "עשר תעשר" וכתוב שנה שנה" ילפי אחד למעשר הבמה ואחד למעשר זרע, דאין מעשרין מבמה שטולדה בשנה זו על שנה אחרת, והא מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי שהוא אחר

פרק ב ארבעה ימים בשנה. ראשי שנים כל אחד ראש השנה להענין המפורש, באחד בניסן ראש השנה למלכים מלכי ישראל שבזמן הבית היו רגליו מפני כבוד מלכות לכתוב בכל שטרותיהם שנת המלך, ואם המלך עמד בארז משהגיע ניסן כבר מנו שנה שניה, ולמה עשו תנקה זו, והתבאר שטרות יבולו וישנות ביחס אחד ועל זה זה השער, והא מוקדם בשנה והבן עמד פדיו, והסופר לא יזכור אם שלט המלך בחמשה עשר בארז בחמשה עשר, והוא יכתוב בחמשה עשר בשנה ראשונה, ומצא מקדים השטר בשנה, והבן שיעבוד הקדשות שלא ידון, ולקבלים יום שבו כל זה הפסח הוא ראשון לכל תאחר של קורנו, לדברי רבי שמעון שסובר שרק אם עברו שלש רגלים סדרון פסח, שבעות, וספוט, ולא הבאי נדון אז עבר א-בל תאחר, באחד בארז ראש השנה למעשר הבמה, שמכל עשר בהמות שיש לו צריך להפריש מעט אחד לקרון למזבח, וכשרו נאכל לבקיעים בקדשה, והתולדות באב זמן מעשר שלקו א בארז מהכתוב (ויבסי י"ד כ"ב) "עשר תעשר" וכתוב שנה שנה" ילפי אחד למעשר הבמה ואחד למעשר זרע, דאין מעשרין מבמה שטולדה בשנה זו על שנה אחרת, והא מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי שהוא אחר

פרק ב ארבעה ימים בשנה. ראשי שנים כל אחד ראש השנה להענין המפורש, באחד בניסן ראש השנה למלכים מלכי ישראל שבזמן הבית היו רגליו מפני כבוד מלכות לכתוב בכל שטרותיהם שנת המלך, ואם המלך עמד בארז משהגיע ניסן כבר מנו שנה שניה, ולמה עשו תנקה זו, והתבאר שטרות יבולו וישנות ביחס אחד ועל זה זה השער, והא מוקדם בשנה והבן עמד פדיו, והסופר לא יזכור אם שלט המלך בחמשה עשר בארז בחמשה עשר, והוא יכתוב בחמשה עשר בשנה ראשונה, ומצא מקדים השטר בשנה, והבן שיעבוד הקדשות שלא ידון, ולקבלים יום שבו כל זה הפסח הוא ראשון לכל תאחר של קורנו, לדברי רבי שמעון שסובר שרק אם עברו שלש רגלים סדרון פסח, שבעות, וספוט, ולא הבאי נדון אז עבר א-בל תאחר, באחד בארז ראש השנה למעשר הבמה, שמכל עשר בהמות שיש לו צריך להפריש מעט אחד לקרון למזבח, וכשרו נאכל לבקיעים בקדשה, והתולדות באב זמן מעשר שלקו א בארז מהכתוב (ויבסי י"ד כ"ב) "עשר תעשר" וכתוב שנה שנה" ילפי אחד למעשר הבמה ואחד למעשר זרע, דאין מעשרין מבמה שטולדה בשנה זו על שנה אחרת, והא מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי שהוא אחר

פרק ב ארבעה ימים בשנה. ראשי שנים כל אחד ראש השנה להענין המפורש, באחד בניסן ראש השנה למלכים מלכי ישראל שבזמן הבית היו רגליו מפני כבוד מלכות לכתוב בכל שטרותיהם שנת המלך, ואם המלך עמד בארז משהגיע ניסן כבר מנו שנה שניה, ולמה עשו תנקה זו, והתבאר שטרות יבולו וישנות ביחס אחד ועל זה זה השער, והא מוקדם בשנה והבן עמד פדיו, והסופר לא יזכור אם שלט המלך בחמשה עשר בארז בחמשה עשר, והוא יכתוב בחמשה עשר בשנה ראשונה, ומצא מקדים השטר בשנה, והבן שיעבוד הקדשות שלא ידון, ולקבלים יום שבו כל זה הפסח הוא ראשון לכל תאחר של קורנו, לדברי רבי שמעון שסובר שרק אם עברו שלש רגלים סדרון פסח, שבעות, וספוט, ולא הבאי נדון אז עבר א-בל תאחר, באחד בארז ראש השנה למעשר הבמה, שמכל עשר בהמות שיש לו צריך להפריש מעט אחד לקרון למזבח, וכשרו נאכל לבקיעים בקדשה, והתולדות באב זמן מעשר שלקו א בארז מהכתוב (ויבסי י"ד כ"ב) "עשר תעשר" וכתוב שנה שנה" ילפי אחד למעשר הבמה ואחד למעשר זרע, דאין מעשרין מבמה שטולדה בשנה זו על שנה אחרת, והא מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי שהוא אחר

שנבחרו להתיישב בשדה, אף מעשר הבמה ראש השנה שלקו א' הוא א' אלו שהוא אחר שטולה, שהם מולדים עד חדש אב, רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי ראש השנה למעשר בהמה, דסברי דמה מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה הוא א' תשרי, באחד בתשרי ראש השנה לשנים דאם מונים למלכי עבר"ם מונים מאחד בתשרי, ולשמיטין ויובלות, משוננס תשרי של שנת השביעית אסור לתרוש ולרועז מיון שלהם א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה נטע אילן מ"ה יום קודם תשרי כשעור קליטת הוצר ט"ו, ולי של החשב שנה, מיון מתשרי שנה שניה לענין עקלה דכתיב (ויקרא י"ט ט"ז) "שלוש שנים יהיה קהל ערלת", דכל שלש השנים אסור לאכולהו מן הפירות, וליך שנה שנה מתשרי, וגמר השלש שנים מכיון שהוא עתה אילן נגמר שנתו בחמשה ימים כביט, שעה ראש השנה לאילן, ולקדוה של מעשרין וקדוה שלקוטו משנה זו על יקדוה שלקוטו בשנה הקודמת, וכן לענין מעשר שני שנת א' וב' ד' זה של שנת השמטה, ובג' ו' במקום מעשר שני מעשרין ומעשר עני, ותחלת השנה לענין לעבור ממעשר שני לענין וכן ממעשר עני לשני תי' א' תשרי ראש השנה לקדוה, באחד בשבט ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי, בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו ניסן ודצאו רוב גשמי שנה וכבר עלה השקר באילנות ומצאו האילנות והטיטן פרותיהם מעתה, לענין מעשר פרות שאין מעשרין פרות שחטנו ונאחזו קודם חמשה עשר שבט על אחר חמשה עשר שבט, וגם שמתמשה עשר שבטים מתחיל בשנה השלישית והששית של שבע שני שמטה שנת מעשר עני:

חדש מפני התענית שבתשעה בו, מפני שהוא חמור משאר תענית מפני שהכפילו בו צרות, על אלול היה השלוחין ויצאין שיעדע בגולה מתי יום לו אלול מפני ראש השנה שהיו עושין ביחס לו בו מספק שמא יקדשו יום לו, ושוב שנים היה אלול כ"ט יום על תשרי מפני תגנת המועדות, של יום כפור וסכות ושמיני עצרת שלא יהא לבם נוקפם שמא עברו את אלול, על כסלו מפני חגה, שהוא בכ"ה בו, ועל אדר מפני הפורים שהוא בי"ד לפורים, ובט"ו למקנפים וכשהיה בית המקדש קיים ויצאין אף על חדש איך, מפני פסח קטן שהוא בי"ד בו, שמי שהיה טמא או שהיה בדרך רחוקה בפסח היה צריך להקריב קרבן הפסח בי"ד באיך, ואן לא היה ויצאין על אב מפני ששלא היה מנעול: ויבא ויפין פי' הרמב"ם, ד) על שני חדשים שיש בהן תקון מועדות, מחללין העדים שבאין להעיד על ראת הלכנה את השבת, וכן התורה מחללין על כלו, ותקמינו גזר שלא לחלל השבת, אלא על ניסן ועל תשרי מפני שבהשלות ויצאין אחר שאמרו בית דין מקדשו, ואם לא יחללו את השבת יצאו השלוחים מאחור ויהיו מקריחין לילך ביחס אחר כביעית בית דין, מפני שבהן השלוחין ויצאין וסורגא דדרך סורגא ויהיו חולקין לבבל (תרי"ט) להודיע קביעת החדש, ובהם מתקנין את המועדות לידע יום שיעבדו ועל ידי שלוחין ויצאין ויכולו לטעות ביחס אחד, וכשהיה בית המקדש קיים שצריכין להקריב את הקרבנות מחללין את השבת אף על כלו כמצינו מן התורה, מפני תגנת הקרבן מוסף של ראש חדש שקרב אפלו בשבת דת שיקרב בזמנו: א בין שוראה בעליל למעלה מן הארץ הרבה, שהכל ואין אותה, בין שלא נראה בעליל שהיה יום מעון (תמ"א) שנקראה סמוך לארץ, שאינדימית ששם מקשה אותה ואיך נקט, מחללין אותה את השבת ויצאין שמא לא ראו אותה בירושלים, רבי יוסי אומר אם נראה בעליל כגלוי לעין כגלוי, כנראה ראו אותה גם בירושלים, ולכן אין מחללין עליו את השבת:

שנבחרו להתיישב בשדה, אף מעשר הבמה ראש השנה שלקו א' הוא א' אלו שהוא אחר שטולה, שהם מולדים עד חדש אב, רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי ראש השנה למעשר בהמה, דסברי דמה מעשר זרע ראש השנה שלקו א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה הוא א' תשרי, באחד בתשרי ראש השנה לשנים דאם מונים למלכי עבר"ם מונים מאחד בתשרי, ולשמיטין ויובלות, משוננס תשרי של שנת השביעית אסור לתרוש ולרועז מיון שלהם א' תשרי אף מעשר הבמה ראש השנה נטע אילן מ"ה יום קודם תשרי כשעור קליטת הוצר ט"ו, ולי של החשב שנה, מיון מתשרי שנה שניה לענין עקלה דכתיב (ויקרא י"ט ט"ז) "שלוש שנים יהיה קהל ערלת", דכל שלש השנים אסור לאכולהו מן הפירות, וליך שנה שנה מתשרי, וגמר השלש שנים מכיון שהוא עתה אילן נגמר שנתו בחמשה ימים כביט, שעה ראש השנה לאילן, ולקדוה של מעשרין וקדוה שלקוטו משנה זו על יקדוה שלקוטו בשנה הקודמת, וכן לענין מעשר שני שנת א' וב' ד' זה של שנת השמטה, ובג' ו' במקום מעשר שני מעשרין ומעשר עני, ותחלת השנה לענין לעבור ממעשר שני לענין וכן ממעשר עני לשני תי' א' תשרי ראש השנה לקדוה, באחד בשבט ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי, בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו ניסן ודצאו רוב גשמי שנה וכבר עלה השקר באילנות ומצאו האילנות והטיטן פרותיהם מעתה, לענין מעשר פרות שאין מעשרין פרות שחטנו ונאחזו קודם חמשה עשר שבט על אחר חמשה עשר שבט, וגם שמתמשה עשר שבטים מתחיל בשנה השלישית והששית של שבע שני שמטה שנת מעשר עני: